

[Asger Jensen.]

— så nogenlunde da — med den hidtidige praksis, hvorefter der til udretning af sving, udvidelse af veje og andre forbedringer på hovedlandeveje kan ydes vejfondstilsbud.

Det konservative folkeparti er villig til at medvirke til en grundig drøftelse af de rejste problemer i et udvalg. Vi vil have det sigte at nå frem til et resultat, som på den mest effektive måde kan bidrage til udbygning af vore hovedlandeveje.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gøre bemærkninger om de foreslåede ændringer i vejbestyrelsesloven, da disse jo helt er afhængige af, hvad vi når frem til angående lovforslaget om hovedlandevejene. Vi må så senere tale om vejbestyrelsesloven.

Kirkegaard: Det er vist ikke bare her i tinget, sådan som det er fremgået af diskussionen i dag og i øvrigt også ved tidligere lejligheder, at der er almindelig enighed om, at vi her i landet har ganske gode veje. Jeg tror, den samme opfattelse gør sig gældende landet over; ret ubevidst måske erkender vi det, når vi kommer fra et eller andet udland og igen passerer den hjemlige grænse. Derfor er der formentlig heller ikke mange, der vil mene, at vi hidtil har båret os helt forkert ad, hverken hvad angår ledelse eller bevillinger på dette meget vigtige område.

Jeg har gerne villet sige dette, fordi det er min opfattelse, at de myndigheder, som hidtil har haft det største ansvar for både administration, udbygning og vedligeholdelse af vort vejnet, har klaret denne opgave på helt tilfredsstillende måde. Vort vejnet er ikke i forfald; det er ikke i en katastrofesituation, folketinget skal behandle de lovforslag, som ministeren for offentlige arbejder har fremsat, og som er til første behandling i dag.

Ved de bemærkninger, jeg nu har gjort, er det dog ikke min mening bare at antyde, at det er for tidligt at gå i lag med visse ændringer. Ingen ved det helt sikkert, men måske er vi kun ved begyndelsen på en udvikling, hvor kravene til vort vejnet bliver meget store; i hvert fald ved vi, at antallet af biler, som kører på vejene, stiger hastigt, og at det danske erhvervslivs omsætning og produktion stiger støt, og det står nok ganske klart for de fleste af os,

at et vejnet med tilstrækkelig stor kapacitet hører med til forudsætningerne for en fortsat udvikling af vort erhvervsliv. Det er derfor på tide, at vi går i gang med i det mindste forberedelserne til udbygningen af nogle gennemgående motorveje. Samtidig må vi fortsætte udbygningen af en del af vort nuværende vejnet til firsporede veje, et arbejde, som simpelt hen ikke kan vente. Af foreliggende erfaringer ved vi jo, at det ikke går an at regne med, at jernbanerne vil tage nogen synderlig del af et stigende transportbehov. Det er, så vidt man kan skønne i dag, til vejnettet, kravene vil blive stillet.

Når jeg skal tage stilling til administrationen af den forestående meget kostbare udbygning af vort vejnet, har jeg ingen kritiske bemærkninger til de kommunale myndigheder, som hidtil har planlagt og forestået udbygningen i samarbejde med trafikministeriet. Jeg har tværtimod kun anerkendelse til disse myndigheder og til ministeriet. Men når vi i den kommende tid skal til at se på vejstrækninger, som, når de er udbygget, får og skal have interesse for hele landet, primært for fjerntrafik, altså på veje, der skærer tværs igennem både amts- og sognekommuner, på veje med en linjeføring, der ikke vil give mange muligheder for at tilgodese mindre, lokale interesser — der er ingen mulighed for, at den slags veje kan nå at slå krøller ind til selv større provinsbyer — er vi altså nået et punkt i udviklingen, hvor lokale interesser nødvendigvis må træde noget i baggrunden. Så er det naturligt, at folketinget må tage direkte stilling, direkte ansvar, over for linjeføring og ikke de kommunale myndigheder, og så forekommer det i hvert fald mig ganske naturligt, at staten betaler, et synspunkt, som jeg i øvrigt synes der er tilslutning til her i folketinget, når man erindrer sig de udtalelser, som tid efter anden er fremsat fra forskellige side i salen, således som det i øvrigt er nævnt i ministerens fremsættelse.

Ud over et allerede tilstedeværende behov for en ret omfattende udbygning af vort vejnet kan det tænkes, at anlæg af f. eks. motorveje eller andre helt førsteklases veje kommer ind i billedet, når talen er om landsplanlægning; måske var det mere rigtigt, at jeg her brugte udtrykket landsplanlæg-